

RAZSODIŠČE ZA ALTERNATIVNO REŠEVANJE SPOROV ZA VRHNJO DOMENO .SI
ODLOČITEV RAZSODIŠČA V PRIMERU
ARDS 2017/90 „armal.si“

1. Stranke

Pritožnik: Nord Produkt d.o.o., Bobovica 8/A, 10430 Samobor, Hrvaška

Nosilec domene: I. F.

2. Domena

armal.si

3. Potek postopka

V svoji pritožbi z dne 6.12.2017 je pritožnik podal zahtevo za odločanje razsodišča v predmetni zadevi. Nosilec domene je na pritožbo odgovoril z vlogo z dne 8.1.2018. Imenovani razsodnik Boštjan Makarovič je podal izjavo o neodvisnosti in nepristranskosti.

4. Navedbe strank

a) Navedbe pritožnika

Pritožnik je imetnik znamk »armal« v slikovni in besedni obliki, registriranih pri Uradu RS za intelektualno lastnino. Nadalje se sklicuje na pogodbeni prenos mednarodno zaščitene znamke z identično vsebino na pritožnika leta 2017. Znamke so bile registrirane leta 2010.

Pritožnik navaja, da je po nakupu znamk ugotovil, da domena armal.si ni prosta domena in da nosilec »ni znan«, pri čemer navaja kontaktni naslov arabela.novak@gmail.com in dodaja, da nosilec nima pravice ali pravno priznanega interesa na domeni.

Pritožnik še navaja, da je Armal v Sloveniji dobro poznana znamka in da je nosilec domeno registriral izključno iz teh razlogov, z namenom pridobivanja premoženjske koristi.

Pritožnik zahteva prenos domene.

b) Navedbe nosilca domene

Nosilec domene navaja, da je domena registrirana za namen projekta »Automatic Real-time Monitor And Log«, katerega namen je analiza spletnega prometa in zlasti manj

znanih spletnih pajkov. Domeno je nosilec registriral za lastne potrebe in ne v povezavi s produkti, za katere je registrirana pritožnikova znamka. Nosilec tudi izkaže, da domeno armal.hr na Hrvaškem uporablja druga oseba.

5. Ugotovitve razsodnika

Tretja oseba, ki zatrjuje, da registrirana domena krši katero njeno pravico, lahko kot pritožnik sproži postopek ARDS samo v primerih, ko hkrati zatrjuje:

- domena je enaka ali zamenljivo podobna znamki veljavni na območju Republike Slovenije ali firmi, kot izhaja iz sodnega registra v Republiki Sloveniji, ali
- domena krši avtorske pravice po pravu Republike Slovenije, ali
- domena krši registrirano geografsko označbo, do katere je pritožnik upravičen po pravu Republike Slovenije, ali
- domena posega v pravice na osebnem imenu po pravu Republike Slovenije, ali
- domena posega v drugo pravico, ki je priznana v pravnem redu Republike Slovenije, in
- nosilec domene nima pravno priznanega interesa do te domene, in
- domena je registrirana ali se uporablja v slabi veri.

Razsodišče odloči, da se domena prenese na pritožnika samo v primeru, če ugotovi, da so zgoraj navedeni pogoji za sprožitev postopka ARDS dejansko izpolnjeni.

Razsodnik glede na to najprej ugotavlja, da je sporna domena identična znamki pritožnika, veljavni na območju Republike Slovenije, kot izhaja iz priloženih listin, to pa med strankama niti ni sporno.

Razsodnik v zvezi z morebitnimi pravno priznanimi interesi nosilca najprej opozarja na prakso razsodišča, kot ta izhaja iz zadeve ARDS 2006/7 »volvo.si«: enostavna spletna mesta, ki ne izkazujejo vsebine, ki bi kazala na potrebo po uporabi domene, ne morejo biti dokaz upravičenj, še manj pa pravnih interesov glede domene. Razsodnik ugotavlja, da kljub sklicevanju nosilca na »projekt« oziroma skripto za analizo spletnega prometa pravno priznan interes na strani nosilca ni izkazan. Beleženje prometa na spletnih mestih je generična aktivnost, poimenovanje te aktivnosti kot »Automatic Real-time Monitor And Log« pa samo po sebi in v kombinaciji z navedbami na spletnem mestu ne kaže na priprave na komercializacijo skripte ali širši nekomercialni projekt, za katerega bi bilo poimenovanje »armal« lahko pomembno.

V zvezi s tem pa razsodnik pripominja, da pritožnik ni z ničemer izkazal svoje navedbe »da nosilec nima pravice ali pravno priznanega interesa na domeni« in da je pridobivanje dokazov za to navedbo očitno prepustil razsodniku. Tu razsodnik opozarja na določbo Pravila postopka, ki v točki 17.1 določajo, da razsodnik odločitev sprejme na podlagi navedb strank v vlogah in dokazov, predloženih v skladu s Pravili postopka ARDS upošteva načela ARDS. Razsodnik posledično ni zavezan sam iskati dokazov, je pa neobvezna dobra praksa tega razsodišča ne glede na zahteve strank vpogledati stanje na spletnem mestu.

Kljub odsotnosti pravno priznanega interesa pa razsodnik ugotavlja, da opisana uporaba domene sama po sebi ne predstavlja dokaza slabe vere, saj z dejstvi ni dovolj zanesljivo izkazan nobeden izmed kriterijev za slabo vero, naštetih v točki 6.3 zadeve ARDS

2011/54 »powerbalance.si«. Sama odsotnost pravic tudi še ne predstavlja slabe vere (ARDS 2006/7 »volvo.si«). Uporaba ne predstavlja konkurenčne aktivnosti pritožniku in niti ni očitno komercialne narave. Razsodnik se zato ne spušča v vprašanje, ali predstavlja Armal v Sloveniji dobro poznano ali slovečo znamko, ker je to vprašanje za odločitev nerelevantno, kadar gre za uporabo znamki identične označbe zunaj gospodarkega prometa. Zatrjevanja pritožnika, da naj bi šlo za pridobivanje premoženjske koristi, niso podprta niti s teoretičnimi navedbami, celo več, pritožnik prihaja tu sam s sabo v nasprotje, saj istočasno navaja, da nosilec »ni znan«, hkrati pa navede njegov kontaktni e-poštni naslov in zatrjuje okoliščine glede njegovega namena, ki jih ne podpre z nikakršnimi dokazi.

Tu se zastavlja vprašanje, zakaj pritožnik ni skladno z običajno prakso dobrovernih imetnikov pravic kontaktiral nosilca in ga vprašal, ali mu je pripravljen domeno odstopiti. Na ta način bi namreč pritožnik lahko bodisi uredil zadevo brez sprožitve postopka ARDS, bodisi pridobil morebiten dokaz slabe vere, zlasti v smislu ekscesne ponudbe. Glede na navedeno se zadeva bistveno razlikuje od zadev ARDS 2009/32 »cardial.si« in ARDS 2009/24 »www.last-minute.si«, kjer je izkazano neverodostojnost spletnega mesta spremljal poskus transakcije, pa tudi od zadeve ARDS 2006/7 »volvo.si«, kjer je slabo vero dokazovala celota okoliščin, vključno z neverodostojnimi navedbami nosilca.

Razsodnik tu opozarja na dva pomembna vidika postopka ARDS. Prvič, znamka ne daje »pravice do domene«, ker je omejena na gospodarski promet, praviloma tudi v okviru registriranega slopa blaga in storitev, zunaj tovrstne uporabe pa velja svoboda izražanja in poimenovanja. Skladno s tem je za uspešnost postopka prenosa domene nujno izkazati kriterij slabe vere, saj tovrsten poseg v pravice nosilca ne more temeljiti na osebnih preferencah razsodnika, kdo in na kakšen način naj uporablja domeno v okviru TLD .si kot izključno dobrino. Drugič, postopek ARDS ni nadomestilo za dobroverna pogajanja. Čeprav sprožitev postopka brez poskusa pogajanj sama po sebi ne predstavlja slabe vere pritožnika, pa je tako ravnanje z vidika poslovne etike najmanj sporno in mu razsodnik ne more pritrditi z dodatnim lajšanjem dokaznega bremena. Načelo *actore non probante reus absolvitur* je v postopku ARDS zaradi poenostavitve postopka že dovolj razrahljano. V istem smislu, če ne gre za okoliščine, ki se jih razsodnik odloči na lastno iniciativo preveriti na spletu in jih tam kot javno objavljene tudi lahko preveri, pritožnik v celoti trpi posledice morebitne opustitve navedb, ki bi utegnile biti relevantne z vidika pravil registracije domen in postopka ARDS.

Na podlagi ugotovljenega je razsodnik sprejel naslednjo

ODLOČITEV:

Pritožba se zavrne kot neutemeljena.

RAZSODNIK:
Boštjan Makarovič